မာတိကာ

– စာရေးသူ၏ ဒုတိယ အမှာ ၉

၅၁။ ကဒက်ရှ် တိုက်ပွဲ (ခရစ်တော် မပိုင်မီ–၁၂၉၄ ဘီ.စီ.) ၁၃

၅၂။ ထရိုဂျင် စစ်ပွဲ (၁၂၀၀–၁၃၀၀ ဘီ.စီ.) ၂၁

၅၃။ ဆာရာကူး၏ တိုက်ပွဲ (သို့မဟုတ်) ပယ်လိုပိုနီးရှင်း စစ်ပွဲ (၄၁၃ ဘီ.စီ.) ၃၂

၅၄။ ဟက်စတင်း တိုက်ပွဲ (၁၀၆၆ အေ.ဒီ.) ၄၁

၅၅။ ခရေးဆီး တိုက်ပွဲ (၁၃၄၆ အေ.ဒီ.) ၅၀

၅၆။ အက်ဂျင်ကော့တ် တိုက်ပွဲ (၁၄၁၅ အေ.ဒီ.) ၅၉

၅၇။ ဂျုန်းအော့ဖ်အာ့ခ် နှင့် အော်လေးယန်းမြို့ တိုက်ပွဲ (၁၄၂၉) ၆၈

၅၈။ ဘော့စ်ဝါ့သ် ဖီးလ်ဒ် တိုက်ပွဲ [နှင်းဆီ စစ်ပွဲ] (၁၄၈၅) ၇၈

၅၉။ စပိန် ရေတပ်နှင့် အင်္ဂလိပ် ရေတပ် တိုက်ပွဲ (၁၅၈၈) ၈၅

၆၀။ ပလာဆီး တိုက်ပွဲ (၁၇၅၇) ၉၄

၆၁။ ကွီးဘက်တိုက်ပွဲ [ပြင်သစ်နှင့် ဗြိတိသျှတို့ အကြား အမေရိကား စစ်ပွဲ] (၁၇၅၉) ၁၀၂

၆၂။ အက်ဒါ တံတား တိုက်ပွဲ (၁၇၉၆၊ မေလ ၁၀ ရက်) ၁၁၁

၆၃။ ဆန် ဟာစင်တို တိုက်ပွဲ (သို့မဟုတ်) တက္ကဆက် လွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲ (၁၈၃၆) ၁၂၁

၆၄။ မက္ကဆီကို စီးတီး တိုက်ပွဲ (သို့မဟုတ်) အမေရိကန်–မက္ကဆီကန် စစ်ပွဲ (၁၈၄၇) ၁၃၁

၆၅။ လစ်တဲလ် ဘစ်ဂ် ဟွန်း တိုက်ပွဲ (၁၈၇၆) ၁၄၀

၆၆။ တဲလ်–အယ်လ်–ကီဘာ တိုက်ပွဲ [ပထမ အီဂျစ် တော်လှန်ရေး] (၁၈၈၂) ၁၅၁

၆၇။ ဂါမထိနှင့် သမိန်ဗရမ်း စီးချင်းထိုးပွဲ [အင်းဝဘုရင် မင်းခေါင် လက်ထက်] ၁၅၉

၆၈။ မင်းလှ ခံတပ် တိုက်ပွဲ (၁၈၈၅) ၁၇၀

၆၉။ ပါးဒီဘာဂ် တိုက်ပွဲ (၁၉၀၀) ၁၈၃

၇၀။ နောင်ရိုး တိုက်ပွဲ (မြန်မာသက္ကရာဇ် ၉၁၁ ခုနှစ်) ၁၉၃

၇၁။ အီပါးရ် တိုက်ပွဲ (၁၉၁၄) ၂၀၄

၇၂။ ဂါလစ်ပိုလီ ကျွန်းဆွယ် တိုက်ပွဲ (၁၉၁၅) ၂၁၂

၇၃။ ဗားဒွန်း တိုက်ပွဲ (၁၉၁၆) ၂၂၀

၇၄။ သွေးလွှမ်းသော ဆမ်းမြစ်ကမ်း တိုက်ပွဲ (၁၉၁၆) ၂၂၈

၇၅။ ကိုဗဲလ်–စတာနီဆလာ့ဗ် တိုက်ပွဲ (၁၉၁၆) ၂၃၆

၇၆။ အားဂွန်း တောအုပ် ထိုးစစ် တိုက်ပွဲ (၁၉၁၈) ၂၄၄

၇၇။ မက်ဒရစ် တိုက်ပွဲ (၁၉၃၉) ၂၅၇

၇၈။ ဘစ္စမာ့ခ် စစ်သင်္ဘောကြီးကို နှစ်မြုပ်ပစ်ခဲ့သော ရေကြောင်းတိုက်ပွဲ (၁၉၄၁) ၂၆၆

၇၉။ ဒန်းကတ်မှ အောင်မြင်စွာ ဆုတ်ခွာခဲ့သည့် တိုက်ပွဲ (၁၉၄၁) ၂၇၉

၈၀။ ဒီယက်ကမ်းခြေ သွေးလွှမ်းခေ တိုက်ပွဲ (၁၉၄၂) ၂၈၄

၈၁။ မော်လမြိုင် ကျဆုံးခန်း တိုက်ပွဲ (၁၉၄၂) ၂၉၃

၈၂။ စစ်တောင်းတံတား တိုက်ပွဲ (၁၉၄၂) ၃၀၅

၈၃။ အမြင်နီးပေမဲ့ ခရီးဝေးလှတဲ့ ရိုင်းမြစ်တံတား တိုက်ပွဲ (၁၉၄၄) ၃၁၈

၈၄။ မြစ်ကြီးနား တိုက်ပွဲ (၁၉၄၄) ၃၂၉

၈၅။ ဆိုင်ပန်ကျွန်း တိုက်ပွဲ (၁၉၄၄) ၃၄၀

၈၆။ အီတလီ ကျွန်းဆွယ်နှင့် ရောမမြို့သိမ်း တိုက်ပွဲ (၁၉၄၄) ၃၄၈

၈၇။ ပါရီမြို့ကို မဟာမိတ်တို့ ပြန်လည်သိမ်းပိုက်သည့် တိုက်ပွဲ (၁၉၄၄) ၃၆၁

၈၈။ မိတ္ထီလာ တိုက်ပွဲ (၁၉၄၅ ဖေဖော်ဝါရီ–မတ်) ၃၇၉

၈၉။ မန္တလေး တိုက်ပွဲ (၁၉၄၅) ၃၈၃

၉၀။ ဆိုင်းနိုင်းကျွန်းဆွယ် ထိုးစစ်တိုက်ပွဲ (၁၉၅၆) ၃၉၃

၉၁။ ဝက် ပင်လယ်အော် ကမ်းတက်တိုက်ပွဲ (၁၉၆၁) ၄၀၃

၉၂။ တရုတ်ဖြူ ကျူးကျော်မှု ဆန့်ကျင်စစ်ဆင်ရေး (၁၉၅၀–၁၉၆၁) ၄၁၅

၉၃။ အိန္ဒိယ–ပါကစ္စတန် စစ်ပွဲ (သို့မဟုတ်)
ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံ မွေးဖွားရန် ကမ္ဘဗလေ လှုပ်ခတ်ခြင်း (၁၉၇၁) ၄၂၃

၉၄။ ကွန်လုံ–ဟိုက်ကမ်းဘား ရက်ပေါင်း [၄၀] တိုက်ပွဲ (၁၉၇၁) ၄၃၄

၉၅။ မော်ဖဒေသ တိုက်ပွဲ (၁၉၇၉) ၄၄၆

၉၆။ စီစီဝမ်–တာပန် တိုက်ပွဲ (၁၉၈၆) ၄၅၆

၉၇။ မဲသဝေါ တိုက်ပွဲ (၁၉၈၈) ၄၆၆

၉၈။ ဘော့စနီးယား စစ်ပွဲ (၁၉၉၂–၁၉၉၅) ၄၈၀

၉၉။ ဝါးခသစ် (ခေါ်) ကော့မူးရာ တိုက်ပွဲ (သို့မဟုတ်)
အိုမီဂါတွေ့ တိုက်ပွဲ (၁၉၉၅) ၄၉၀

၁၀၀။ ကိုးကန့်ဒေသ–လောက်ကိုင် တိုက်ပွဲ (၂၀၁၅၊ ဖေဖော်ဝါရီ–မတ်) ၅၀၄

– ကျမ်းကိုး စာအုပ်စာတမ်းများ ၅၁၈

– ပြန်လည်ကြည့်ရှု ညီနိုင်းပြုခဲ့သော DVD (9) အသွင်
ဂန္ထဝင် စစ်ရုပ်ရှင် ဓာတ်ကားများ ၅၂၀

စာရေးသူ၏ ဒုတိယ အမှာ

[၁]

စစ် ဆိုသည်ကား တစ်နိုင်ငံနှင့် တစ်နိုင်ငံ လက်နက်အားကိုးဖြင့် စစ်ပြုတိုက်ခိုက်ခြင်း၊ ပဋိပက္ခ ဖြစ်ခြင်း ဟု မြန်မာစာအဖွဲ့၏ 'မြန်မာ အဘိဓာန်' တွင် အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုထား၏။

"စစ် ဆိုသည်မှာ အခြား မဟုတ်။ နိုင်ငံရေးကို အခြားသော နည်းလမ်းအရ ဖြေရှင်း ဆောင်ရွက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်"။ (War is nothing but the continuation of politics by other means.) ဟုလည်း ကမ္ဘာကျော် စစ်မဟာဗျူဟာ ပညာရှင် **ကလော့စ် ဝစ်စ်** (Clausewitz) က ဆိုခဲ့၏။

မှန်၏။ စစ်ပွဲ ဆိုသည်မှာ နိုင်ငံရေးအရ ဖြေရှင်း၍ မရသော ပြဿနာကို တိုက်ပွဲကြီးငယ် အသွယ်သွယ်ဖြင့် သူနိုင် ကိုယ်နိုင် အပြိုင် ကြိုးကြရသော ပဋိပက္ခ ဖြစ်မှုမျိုးပဲ ဖြစ်၏။

တိုက်ပွဲ ဆိုသည်မှာလည်း စစ်ရေးအရ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင် တိုက်ခိုက်မှုဖြစ်သည် ဟု မြန်မာအဘိဓာန်တွင် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ထား၏။

စစ်ဖြစ်ပြီဆိုလျှင် ရန်ဖက်တိုင်းပြည်များအကြား တစ်ဖက်ကိုတစ်ဖက် လက်နက်အားကိုးဖြင့် တိုက်ကြသည်။ စစ်ပရိယာယ်၊ စစ်နည်းဗျူဟာ၊ စစ်မဟာဗျူဟာ အမျိုးမျိုး သုံး၍ တစ်ဖက်ကိုတစ်ဖက် အနိုင်ရအောင်၊ အောင်ပွဲဆင်နိုင်အောင် တိုက်ခိုက်ကြ၏။ သတ်ဖြတ်ကြ၏။

အသတ်နိုင်ဆုံး၊ အဖြတ်နိုင်ဆုံး၊ ဖျက်ဆီးမှု အပြုနိုင်ဆုံးဘက်က အနိုင်ရစမြဲ ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်ရာ စစ် ဆိုသည်ကား တရားဝင် အစုလိုက် အပြုံလိုက် လူသတ်ခွင့်လိုင်စင် (Licence to Kill) လူသတ်ပွဲကြီးများ ပမာပင် ဖြစ်၏။

စစ် သို့မဟုတ် တိုက်ပွဲ ဖြစ်ပြီဆိုလျှင် မဟာပထဝီ ဝသုန်မြေကြီးကို နီစွေးသော သွေးများဖြင့် စွန်းထင်းညစ်ထည်းစေ၏။ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်၊ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရန်သူ မဟုတ်မှုဘဲ ငြိုးသူရန်ဘက်များ ဖော သဘောထားကာ သဲကြီးမဲကြီး သရဲသဘက်စီးသလို သတ်ဖြတ်ကြရ၏။ သို့ တိုက်ခိုက်ကြရာမှ နှစ်ဖက်စလုံး၌ သေကျေကြရ၏။ အလောင်းတွေ တောင်လို မောက်ကြရ၏။ တိုက်ပွဲများကြောင့် ဘာမျှမဆိုင်သော အပြစ်မဲ့ ပြည်သူတွေပါ သေကြေကျေကြရ၏။ အတိဒုက္ခ ရောက်ကြရ၏။ နေအိမ်တိုက်တာတွေ၊ လမ်းတံတားတွေ၊ စက်ရုံ အလုပ်ရုံတွေ ပြိုကျ ပျက်စီးကြရ၏။ အပြစ်မဲ့ ပြည်သူတွေခမျာ ကျွဲနှစ်ကောင် ခတ်သည့်အကြားက မြေစာပင်ပမာ အကျိုးနည်းအဆုံးဝဲထဲ နစ်ခဲ့ကြရ၏။ စစ်ပြေးစစ်ရှောင် ဒုက္ခသည်များအဖြစ် အတိဒုက္ခ ရောက်ကြရ၏။

စစ်ပွဲနှင့် တိုက်ပွဲတွေ ဖြစ်ပွားလာပြီ ဆိုလျှင် ဘယ်ဘက်ကမှ မညှာ။ ဘယ်သူမျှ မသက်သာ။ အများဆုံးသတ်နိုင်သူ၊ အများဆုံး ဖျက်ဆီးသူတို့ဘက်မှ အနိုက်ရစတမ်းမို့ တစ်ဖက်ကိုတစ်ဖက် အစွမ်းကုန် မီးကုန်ယမ်းကုန် တိုက်ခိုက်ကြ၏။ စစ်နိုင်သူတွေက စစ်ရှုံးသူတို့အား သတ်ဖြတ်ကြ၏။ သုံ့ပန်း အဖြစ်လည်း ဖမ်းဆီးကြ၏။ လုယက်ကြ၏။ သိမ်းဆည်း ယူငင်ကြ၏။ စစ်ရှုံးသည့်ဘက်မှ အမျိုးသမီးများအား အတင်းအဓမ္မ ဘလက္ကာရ ပြုကြသည့် အဖြစ်တွေက လူ့သမိုင်း တစ်လျှောက်လုံးမှာ တွေ့ခဲ့ကြရ၏။

စစ်ဖြစ်လာပြီ ဆိုလျှင် တိုက်ပွဲတွေက ပြေးလည်း မလွတ်၊ ရှောင်လည်း မရအောင် တစ်ပါတည်း ပါလာစမြဲ။ စစ်ဘေးစစ်ဒဏ်ကြောင့် ပြည်သူပြည်သားတွေ စီးပွားရေး ပျက်ရသည်။ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေးတွေလည်း ဆုတ်ယုတ်ပျက်ယွင်းကြရသည်။ အဆိုးဝါးဆုံးကတော့ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများ စာသင်ပျက်ကြရမှုပဲ ဖြစ်သည်။

စစ်ရှုံးသည့် နိုင်ငံ၏ ဥစ္စာစနနှင့် သယံဇာတ ဟူသမျှကို စစ်နိုင်သူတို့က ဝေသာလီပြည် ဘီလူးစီးသလို အတင်းအဓမ္မ တရားလက်လွတ် သိမ်းပိုက် ယူငင်ကြသည်။

ရှေးယခင်က ဆိုလျှင် စစ်ရှုံး နိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားတို့ခမျာ စစ်နိုင်သူတို့၏ ကျေးကျွန်များအဖြစ် ခိုင်းစေခြင်းကိုပင် ခံကြရ၏။ စစ်ရှုံး တိုင်းပြည်မှာလည်း စစ်နိုင်သော နိုင်ငံ၏ လက်အောက်ခံ ကိုလိုနီအဖြစ် သိမ်းပိုက်သတ်မှတ်ခံရတော့၏။

စစ်၏ အနိဋ္ဌာရုံတွေက ပြော၍မကုန်၊ ဆို၍မခန်းအောင် တင်းကျမ်းပဲ ဖြစ်၏။ ယင်းတို့အနက် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း နာဇီဂျာမန်တို့က ဂျူးလူမျိုး ၆ သန်းကို စစ်အကျဉ်းစခန်းများ၌ အရိုးပေါ် အရေတင်၊ နံရိုးကျဲကျဲနှင့်ပင် မသေရုံ ထားရှိ နှိပ်စက်ပြီးနောက် ဓာတ်ငွေ့ လေလုံဂိုဒေါင်ကြီးများထဲ အစုလိုက် အပြုံလိုက် ပိတ်သွင်းကာ အဆိပ်ဓာတ်ငွေ့ လွှတ်၍ လူသတ်ပွဲကြီးတွေ ကျူးလွန်ခဲ့ကြ၏။

ပြီး ... ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးခါနီး၌ ဂျပန်နိုင်ငံ ဟီရိုရှီးမားမြို့နှင့် နာဂါဆာကီ မြို့များပေါ်သို့ အမေရိကန်တို့က အဏုမြူဗုံးချ တိုက်ခိုက်ခြင်းကမူ လူ့သမိုင်းမှာ အဆိုးဝါးဆုံးသော၊ ရက်စက်မှုအပေါင်း သရဖူဆောင်းသော တိုက်ခိုက်မှု အနိဋ္ဌာရုံကြီး ဖြစ်ခဲ့၏။

တိုက်ပွဲများစွာ ဆင်နွှဲကြသော စစ်ဆိုသည်ကို အကြမ်းဖျင်း ခွဲခြားလိုက်လျှင် နှစ်မျိုးနှစ်စားသာ ရှိ၏။ တစ်မျိုးကား မတရားသက်သက် ကျူးကျော်စော်ကား တိုက်ခိုက်လာသောစစ်။ နောက်တစ်မျိုးကား ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်လာမှုကို ခုခံကာကွယ်ရန် တန်ပြန်တိုက်ခိုက်ရသောစစ်။ ကျူးကျော်စစ် ဟူသည် နယ်ချဲ့လို၍၊ ဩဇာအာဏာ ဖြန့်ကြက်လို၍ အကြောင်းမရှိ အကြောင်းရှာ ရန်စ ကာ မတရား ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်သော စစ်ဖြစ်သည်။

ခုခံကာကွယ်ရေးစစ် ဟူသည် မိမိနိုင်ငံ၊ မိမိလူမျိုးတို့၏ အကျိုးစီးပွားနှင့် အသက်အိုးအိမ် စည်းစိမ်ကို မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် အပြည့်ဖြင့် တိုက်သောစစ်တ်။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် တရားသောစစ်ကို ဆင်နွှဲကြရခြင်းပင်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ စစ် သို့မဟုတ် တိုက်ပွဲဟူသည် ဘယ်စစ်ပွဲ၊ ဘယ်တိုက်ပွဲမှ မကောင်းသည်ကား အမှန်။

[၂]

သို့ဖြစ်၍လည်း ငြိမ်းချမ်းရေးကို မြတ်နိုးသူတိုင်း စစ်ဖြစ်ရမည့် အရေးကို မည်သူကမျှ မကြိုချင်။ စစ်ပွဲနှင့် တိုက်ပွဲ ဆိုလျှင် အသံမျှပင် မကြားချင်။ စစ်ကို မလိုချင်။ စစ်ဆိုလျှင် ဝေးဝေးကသာ ရှောင်ချင်ကြသည်။

တကယ်တမ်းမှ ငြိမ်းချမ်းရေးကို လိုချင်တပ်မက်သူများတွင် စစ်သည်များက သာမန် ပြည်သူတွေထက်ပင် ပို၍ လိုချင်တပ်မက် တန်ဖိုးထားကြသူများ ဖြစ်သည်။ စစ်ဖြစ်ပြီ၊ တိုက်ပွဲတွေဖြစ်ပြီ ဆိုလျှင် အသက်ကို ဖက်နှင့်ထုပ်၍ ဆင်းရဲဒုက္ခ အဖုံဖုံကို အလျင်ဦးဆုံး ရှေ့တန်းထွက် ကြုံတွေ့ကြရသည်က စစ်သည်များပဲ ဖြစ်ကြသည်။

သို့ပင်ဖြစ်ငြား ပြည်တွင်းပြည်ပ အန္တရာယ်များနှင့် ကြုံတွေ့လာသောအခါ ရှေ့တန်းသို့ထွက်၍ ပြည်သူတစ်ရပ်လုံး၏ အသက်အိုးအိမ် စည်းစိမ်နှင့်တကွ အမိမြေ၏ တစ်လက်မမျှပင် ရန်သူ့ထံ မကျအောင် အသက်နှင့်ရင်း၍ စွန့်လွှတ်စွန့်စားကြရသော စစ်သည်တို့၏ ကျေးဇူးကား ကြီးမားလှချေ၏။

မိမိနိုင်ငံ၊ မိမိလူမျိုးတို့အား ပြည်တွင်းပြည်ပ အန္တရာယ် ရန်စွယ် အမျိုးမျိုးအကြားမှ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးကြသော စစ်သည်တို့၏ စွန့်လွှတ်စွန့်စား ကြရသည့် စိတ်ဓာတ်သည် ဂုဏ်ယူအားကျဖွယ် ဖြစ်သည်ကား မှန်၏။ သို့ရာတွင် စစ်ဟူသည် လိုလားသင့်သည့်အရာ မဟုတ်ကြောင်း၊ ငြိမ်းချမ်းရေးသည်သာ ဤကမ္ဘာကြီးအတွက် အမွန်

မြတ်ဆုံးသော ဆုလာဘ်ကြီး ဖြစ်ကြောင်းကို ဤစာအုပ်၏ ဦးတည်ချက်အဖြစ် ထားရှိပြီး ပြုစုရေးသားလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

[၃]

'တိုက်ပွဲတစ်ရာ၊ အောင်ပွဲတစ်ရာ' (ပထမတွဲ၊ ဒုတိယတွဲ) နှစ်တွဲစလုံး၌ ခရစ်တော် မပေါ်ထွန်းမီ [Before Christ (B.C.)] နှစ်ပေါင်း တစ်ထောင်ကျော်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော ကမ္ဘာ့ပထမဦးဆုံး 'ကဒက်ရှ် တိုက်ပွဲ' မှ စ၍ ကမ္ဘာ့သမိုင်းတစ်လျှောက် ဖြစ်ပွားခဲ့သော စစ်ပွဲများနှင့် တိုက်ပွဲများစွာ အနက်မှ စာရေးသူအကြိုက် အထင်ကရ တိုက်ပွဲများကို ရွေးထုတ် ပြုစုရေးသား တင်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကမ္ဘာ့သမိုင်း တစ်လျှောက်မှ တိုက်ပွဲတချို့၊ မြန်မာ့သမိုင်းထဲမှ အထင်ကရ တိုက်ပွဲတချို့နှင့် ပထမကမ္ဘာစစ်၊ ဒုတိယကမ္ဘာစစ် တိုက်ပွဲများမှသည် ယနေ့ခေတ် ၂၀၁၅ ခုနှစ်အတွင်း ဖြစ်ပွားခဲ့သော မြန်မာပြည် အရှေ့မြောက်ပိုင်း 'လောက်ကိုင်ဒေသတိုက်ပွဲ' အထိ ပြုစုရေးသား တင်ပြထားပါသည်။

ဤစာအုပ်ပါ ထင်ရှားကျော်ကြား ကမ္ဘာတစ်ဝန်းမှ တိုက်ပွဲများကို မကျယ်မကျဉ်း အလျဉ်းသင့်သလို လေ့လာဖတ်ရှုမိသူများ အနေဖြင့် စစ်ရေးအရပဲ ဖြစ်စေ၊ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက်ပဲ ဖြစ်စေ တစ်စုံတစ်ခုသော အတိုင်းအတာအထိ အထောက်အကူ ပြုနိုင်မည် ဆိုပါအံ့၊ စာရေးသူအနေဖြင့် ဤစာအုပ်ကို ပြုစုရေးသားရကျိုး နပ်ပြီဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်မိမည်မှာ မလွဲဧကန် ဖြစ်ပါတော့သတည်း။ ။

ထွန်းသစ်

၁၄-၁-၂၀၁၆